

ærede Minister i sin Tale, at min Anke mod den privilegerede Forhandlingsret maaske kun var et Angrebepunkt. Maa jeg ende med at sige, at jeg absolut ikke ønsker noget Angrebepunkt paa den højtærede Minister, navnlig ikke i saglige Spørgsmaal — tværtimod —, men at jeg endnu en Gang henstiller til Overvejelse, om det ikke vil blive et Angrebepunkt, hvis Ministeriet fremdeles lader Dansk Jernbaneforbund benytte sin Magtstilling til at tilbagevise de andre Organisationers Ønske om det af Ministeren selv anbefalede Forbund, og hvis den højtærede Minister opretholder en privilegeret Forhandlingsret for dem, der vil betale et Pengebidrag til de samvirkende Fagforbund eller til andre uredkommende Formaaler. Dette synes mig angribeligt; men ganske uforsvarligt vilde det dog vel være, hvis det viser sig, at Ministeriet for offentlige Arbejder virkelig for enkelte ansattes Vedkommende betinger Opnaaelsen af Forhandlingsret af, at de indmelder sig i et — maaske endog under de samvirkende Fagforbund hørende — Fagforbund.

Jeg tilstaar, at jeg ikke havde tænkt mig det muligt, at nogen Venstremand vilde forsvare, endsiges opretholde et System, efter hvilket Udøvelsen af en almindelig Menneskerettighed som den Forhandling om Statens Tjenesteforhold, der omhandles i Forhandlingsreglerne § 2, betinges af, at man vil betale til eller slutte sig til en bestemt klassepolitisk Organisation.

Ministeren for offentlige Arbejder (Hassing Jørgensen): Jeg vil tillade mig at kalde dette høje Ting til Vidne paa, at jeg forleden, da jeg omtalte denne Sag, aldeles ikke talte i nogen krænket Tone til det ærede Medlem (Birch). Jeg sad nu og tænkte paa, om man maaske kunde sige, at det ærede Medlem talte i en krænket Tone, det er jeg ikke sikker paa, at man kunde, men derimod fik jeg et stærkt Indtryk af, at det ærede Medlem dog i Virkeligheden er stærkt krænket. Det ærede Medlem gennemgik største Delen af den Tale, jeg holdt forleden, og saa ondt det end gør mig, er jeg næsten nødt til at sige, at jeg tror ikke, jeg kan give det ærede Medlem nogen bedre Anvisning end at læse denne Tale om igen — ikke saaledes at forstaa, at den skulde indeholde den endelige Visdom, men jeg tror, at Grunden til, at det ærede Medlem er saa krænket, er den, at det ærede Medlem har hørt eller læst den Tale ud fra en

ganske forkert Forudsætning, og denne Forudsætning er den, at jeg med det Ord, som jeg ganske rigtig nævnedes, „Angrebepunkt“, skulde have tænkt mig, at det ærede Medlem ønskede at angribe mig i denne Sag. Saaledes har jeg slet ikke opfattet det. Men der er en lille Divergens imellem os: Det ærede Medlem kritiserede, at den Hovedorganisation: Jernbaneforbundet, til hvilken jeg ønsker, at Særorganisationerne skal slutte sig, har en Bestemmelse i sin Vedtægt, som gaar ud paa, at man under visse Forhold kan yde Bidrag til de samvirkende Fagforbund. Saa er det, jeg spørger det ærede Medlem: Er det alt, hvad der er i Vejen, er der ikke mere i Vejen med denne Sag, end at dette Forbund har den Bestemmelse i sin Vedtægt, at det under visse Forhold kan komme til at yde Bidrag til de samvirkende Fagforbund?

Thi hvis dette er den eneste Hindring for, at denne Sammenslutning kan finde Sted, saa vil jeg, som jeg ogsaa sagde sidst, bidrage til at faa denne Bestemmelse fjernet. Men hvis det ikke nytter noget, at denne Bestemmelse bliver fjernet, hvis det stadig ikke er muligt at opnaa det Samarbejde, som jeg har ønsket, saa ser jeg ikke nogen Grund til at bidrage dertil, og i det Tilfælde er det, jeg er bange for, at man har Lov til at betegne Kritikken af dette som et „Angrebepunkt“ — ikke mod mig, men mod den Forening, der er Tale om. Det er altsaa det, vi maa have klarert, om det ærede Medlem er tilfreds, naar Hovedforbundet stryger denne Bestemmelse. Hvis det ærede Medlem saa er tilfreds, skal jeg bidrage til at faa denne Bestemmelse strøget. Men hvis det ærede Medlem stiller sig lige uvillig, saa ser jeg ikke nogen Grund til at øve nogen Indflydelse i saa Henseende.

Jeg skal dog ganske kort komme ind paa en Enkelthed. Spørgsmaalet er, hvorfor Ministeriet ikke kan indlade sig paa Forhandling med den enkelte Organisation i Stedet for med Hovedorganisationen. Jeg maa her indskyde den Bemærkning, at det jo er ganske klart, at netop det nuværende Ministerium i allerhøjeste Grad maatte ønske at skabe de bedst mulige Vilkaar for, at de Forhandlingsregler, som skyldes det radikale Parti sin Tilværelse, kommer til at virke saa godt som muligt. Det kan altsaa ikke skyldes nogen Uvillie fra min Side overfor Forhandlingsreglerne, naar min Optræden ikke er i Overensstemmelse med, hvad det ærede Medlem (Birch) ønsker. Det er altsaa en